प्रतिपरिषेकं पितृपितामहप्रपितामहानामवनेजनं करोति · पूर्ववदित्यनेन असावनेनिक्ष्वेत्युदपात्रेणापसव्यं यजमानस्य पितृप्रभृति त्रीनिति चेत्येतावल्लभ्यते (४. १. १०) · वेदिस्रक्तिषु इति शाखान्तरात् स्वशाखायां स्रक्तिषु पिण्डदानविधानाच्च (२. ६. १. ३६) । केचिदेवं व्याचक्षते त्रिः परिषिञ्चतीति (१६) त्रिरावृत्त एकोऽयं परिषेकः · तेनायमर्थः वेदिमप्रदक्षिणं त्रिः परिषिच्य पितुरवनेजनम् पुनस्त्रिः परिषिच्य पितामहस्य पुनस्त्रिः परिषिच्य प्रपितामहस्येति · प्रत्यवनेजनमितरथावृत्तिरिति सम्प्रदायः ।

उत्तरापरस्यां प्रथमम् ॥१८॥ उ॰स्यां स्रक्तौ वायव्यकोणे प्रथमं पितुरवनेजनम् ततोऽप्रादक्षिण्येन दक्षिणापरस्यां द्वितीयम् पूर्वदक्षिणस्यां तृतीयम् ।

सव्ये समवदाय सर्वेभ्यो यथावनिक्तं पिण्डान्ददात्यसावेतत्तऽइति ॥१९॥ सर्वेभ्यो ऋविर्भ्यः सकाशात् सव्ये पाणौ समवदाय मिश्रीकृत्य यथावनिक्तम् यस्यां स्रक्तौ यस्यावनेजनं कृतं तस्यां तस्यैकैकं पिण्डं ददाति · अवदायेति वचनादङ्गुष्ठपर्वमात्रमवदेयम् (१. ३. ६) ।

उत्तरपूर्वस्यां पाणी निमृष्टेऽत्र पितर इति (२. ३१) ॥२०॥ उ॰स्यां स्रक्तौ ईशानकोणगायां हस्तौ मार्जयति हस्तगतं लेपं तत्र निमार्ष्टि ।

यज्ञोपवीतिनः सर्वे निष्क्रम्योदङ्मोऽक्षन्नमीमदन्तेत्याहवनीयमुपतिष्ठन्ते (३. ५१–५२) द्वाभ्याम् ॥२१॥ कृतसव्या सर्वे ऋत्विग्यजमानाः परिवृतान्निष्क्रम्य उदङ्मुखाः आहवनीयस्य पूर्वपार्श्वेनाहवनीयस्योत्तरतः समीपे आगत्य आहृ॰ष्ठन्ते । परिवृतस्योदग्द्वारत्वात्ततो निष्क्रामतामर्थादुदङ्मुखत्वे सिद्धे उदङ्ङ इति व्यर्थमिति चेत् न पृष्ठतोऽनवलोकनार्थमुदङ्ङ इत्युक्तमिति न दोषः · अथवा श्रुत्यनुवादस्यानुकरणमेवैतत् ।

मनो न्वाह्वामहऽइति (३. ५३–५५) गार्हपत्यं तिसृभिः ॥२२॥ आहवनीयसमीपाद्गार्हपत्यं प्रत्यागत्य गार्हपत्यसमीपे स्थित्वा तं विलोकयन्तस्तृचं पठन्ति · अवस्थानं च सर्वेषामन्तर्बहिर्भावेन अन्तरतः स्वामी यथापूर्वमृत्विजश्च (१. ८. ३२) ।

प्राचीनावीती प्रविश्यामीमदन्तेति (२. ३१) दाता जपति ॥२३॥ प्राचीनावीती कृतापसव्यः पुनः प्रविश्य पिण्डदाता स्वरेण जपति · उपस्थानानन्तरं